

ת"פ 16408/11/14 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמים, אלרואי ידעי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16408-11-14 מדינת ישראל נ' ידעי

21 ינואר 2015

בפני כב' השופט שמאי בקר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

אלרואי ידעי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד זוסמן

ב"כ הנאשם עו"ד יצחקי, עו"ד אלוויה, עו"ד בן-עובד

הנאשם בעצמו

החלטה

הדרכי הוא תל אביבי,

זירת הפשע - בתל אביב - יפו,

המתלונן - מן המרכז,

ורק הנאשם - חיפאי.

מה אפוא, לתיק זה, ולחיפה? אכן, חידה היא לי.

עמוד 1

נראה אפוא, שישנם רגעים בחייו של אדם, נאשם, שבהם הוא לוקה בהתקף של רגש לוקאל-פטרייטי, והוא רוצה - בכל מאודו - לחזור אל בית גידולו, אל העיר שעל הכרמל המוריק.

רוצה לחיפה? - יבושם לו.

סעיף 39 לחוק העונשין אינו נותן כלל שיקול דעת לבית המשפט ממנו מבקש הנאשם להיפרד לשלום, ושאלת הצירוף - אם כן, אם לא - מונחת אך ורק לפתחו של בית המשפט אליו הוא מבקש לצרף התיק הנוסף, במקרה דנא - הלוא הוא בית משפט השלום בחיפה. הענין לא נתון כלל לשיקול דעת בית משפט השלום בתל אביב.

אני מרשיע אפוא את הנאשם בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי ס' 216 (א) (1) לחוק העונשין, בעבירה של איסור כניסה לשדה המשחק, לפי ס' 16 לחוק איסור אלימות בספורט, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש (2) עבירות), לפי ס' 380 לחוק העונשין ובעבירה של שימוש בכוח או באיומים בכדי למנוע מעצר, לפי ס' 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

רשמתי אפוא את הודייתו של הנאשם, ובנסיבות הענין, בכפוף לאמור לעיל, אין מניעה משפטית או חוקית - זולת ההרגשה כי התיק ונסיבותיו המיוחדות הוא תל אביבי, והוא "שייך" לתל אביב - מלצרפו בצפון. תחושות ו"הדבר הנכון שיש לעשותו" - לחוד, והחוק והסמכויות שעל פיו - לחוד.

אני מבטל אפוא את ישיבת ההוכחות הקבועה להיום, בהתאם לאמור לעיל, וקובע את התיק לתזכורת צירוף במעמד התביעה בלבד, על מנת לוודא ביצוע הצירוף, וזאת ליום 18.2.15 בשעה 09.00.

אני מבטל את ישיבת יום 25.1.15, אשר היתה קבועה לסיכומים בתיק.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ה, 21/01/2015 במעמד הנוכחים.

הוקלד על ידי הגר בוקשיש